

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 354/2026-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom, Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č. k. 10C/21/2012-739 z 27. februára 2026 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **prijíma** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Návrhu na odklad vykonateľnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. mája 2026 domáhajú vyslovenia porušenia základných práv vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením o výške náhrady trov konania v civilnom spore podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

II.

2. V spore, ktorý začal žalobou z marca 2012, bolo právoplatne určené, že je neplatná kúpna zmluva, ktorou sťažovateľka ako zástupca žalobcu, ktorý zomrel v roku [REDACTED] a na miesto ktorého v roku 2022 vstúpil jeho dedič, previedla na sťažovateľa vlastnícke právo k rodinnému domu s pozemkom. Žalobcovi bola proti sťažovateľom priznaná náhrada trov konania. Okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka výšku trov určil na 11 194,89 eur pri základnej sadzbe tarifnej odmeny (ďalej len „ZSTO“) 539,41 eur určenej z hodnoty nehnuteľností podľa § 10 ods. 2 vyhlášky za 19 úkonov právnej služby: (i) prevzatie a príprava zastúpenia, (ii) žaloba, (iii) návrh na predbežné opatrenie, účasť na pojednávaniach (iv) 30. novembra 2012, (v) 18. januára 2013,

(vi) 8. februára 2013, (vii) návrh na predbežné opatrenie, (viii) prevzatie a príprava zastúpenia v roku 2022, (ix) nazretie do spisu v januári 2022, (x) vyjadrenie, zmena žaloby a návrh na pristúpenie z februára 2022, (xi) ďalšia porada advokáta so žalobcom z mája 2022, (xii) účasť na pojednávaní 23. mája 2022, (xiii) vyjadrenie k predloženým prílohám sťažovateľky, (xiv) vyjadrenie k podaniu sťažovateľa z augusta 2022, (xv) účasť na pojednávaní v septembri 2022, (xvi) vyúčtovanie trov konania z novembra 2022, (xvii) vyjadrenie k odvolaniu z januára 2023, (xviii) vyjadrenie k vyjadreniu sťažovateľov a (xix) účasť na vyhlásení rozsudku krajského súdu v apríli 2024. Prvých sedem úkonov poskytol advokát pôvodnému žalobcovi a ďalšie úkony iný advokát žalobcovi, ktorý vstúpil na miesto pôvodného žalobcu.

3. Proti tomuto uzneseniu podali sťažovatelia sťažnosť. Namietli, že ZSTO nemala byť určená podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ale podľa § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky, podľa ktorého ZSTO je 1/13 výpočtového základu, ak je klientom fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená alebo slúži na bývanie. Okrem toho ako neúčelné namietli úkony: návrh na predbežné opatrenie (vii), keďže šlo o opakovaný návrh žalobcu, ktorý bol zamietnutý; prevzatie zastúpenia druhým advokátom (viii), keďže tento úkon nemožno priznávať opakovane, ak už bol priznaný v roku 2012; nazretie do spisu (ix), keďže v roku 2022 nešlo o úkon právnej služby; ďalšia porada žalobcu s advokátom (xi), keďže nie je zrejmé, na základe akého dôkazu bol tento úkon uznaný; vyúčtovanie trov (xvi), keďže nejde o úkon právnej služby.

4. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením okresný súd sťažnosť sťažovateľov zamietol. Námietku nesprávneho určenia ZSTO vyhodnotil ako nedôvodnú, odkázal na rozhodnutia ústavného súdu (I. ÚS 176/2017, II. ÚS 583/2013, I. ÚS 119/2012) a poukázal na to, že predmetom konania boli peniazmi ocenené nehnuteľnosti. K jednotlivým úkonom poukázal na podrobné zdôvodnenie vo vyjadrení žalobcu, s ktorým sa stotožnil. K ďalšej porade (xi) uviedol, že advokát o tom predložil záznam a porada bola opodstatnená, keďže po nej bolo pojednávanie a bolo potrebné sa so žalobcom dohodnúť na ďalšom postupe po pristúpení ďalšieho žalovaného a žalobca sa pre pracovné povinnosti pojednávania nemohol osobne zúčastniť. Okresný súd uzavrel, že považoval za preukázané, že všetky úkony, ktoré si žalobca uplatnil, boli odôvodnené, účelné a riadne vykonané.

III.

5. Sťažovatelia porušenie ústavných práv identifikujú v nedostatočnom odôvodnení uznesenia a zdôrazňujú nesprávnosť priznanej náhrady. Tvrdia, že okresný súd sa nevysporiadal s ich argumentmi v sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka. Opakujú a prehlbujú svoju argumentáciu o tom, že ZSTO mala byť určená nie podľa § 10 ods. 2, ale podľa § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky. V tejto súvislosti poukazujú na rozhodnutie ústavného súdu (PLz. ÚS 2/2025). Sťažovatelia namietajú, že nový žalobca do konania vstúpil až v roku 2022 s novým žalobným návrhom a s novým advokátom, no okresný súd túto okolnosť zamlčal a novému žalobcovi priznal náhradu trov konania aj pôvodného žalobcu (4 531,04 eur). Napokon sťažovatelia opakujú a prehlbujú svoju argumentáciu voči jednotlivým úkonom právnej služby tak, ako ju uviedli v sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka.

6. V súvislosti s námietkou porušenia ústavných práv na ochranu majetku sťažovatelia uvádzajú, že sťažovateľke exekútor na jej bankovom účte zablokoval viac ako 14 000 eur, čo je čiastka vyššia ako hodnota jej dedičského podielu po pôvodnom žalobcovi k sporným nehnuteľnostiam.

Takýto zásah považujú za neprimeraný. Osobitne ak je výsledkom nesprávnej neaplikácie § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky. Týmto okolnosťami odôvodňujú aj návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia, keďže sťažovateľke hrozí závažná a nezvratná majetková ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

IV.

7. Na predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) bolo zistené, že ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a predbežne neboli zistené dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Preto bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde v celom rozsahu prijatá na ďalšie konanie.

8. Nebol dôvod vyhovieť návrhu na odklad vykonateľnosti ústavnou sťažnosťou namietaného uznesenia. Podmienkou odloženia vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozhodnutia je hrozba závažnej ujmy. Proti sťažovateľke prebieha exekúcia, z jej tvrdení však nevyplýva, že by vymožením v exekúcii uplatnenej čiastky boli ohrozené jej životné a sociálne podmienky, keďže sťažovateľka k svojim sociálnym a životným podmienkam nič osobitého, z čoho by bolo možné vyvodiť záver o závažnosti ujmy, neuvádza. Preto návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia vyhovené nebolo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2026

Robert Šorl
predseda senátu